

SØLIEUTENANT-SELSKABET

København, d. 11. December 1942

M

Til
Chefen for Inspektions skibet "Islands Falk"

Vedlagt tilstilles 1 Eksemplar af Foredrag afholdt i Sølieutenant-Selskabet den 24/11 1942: Sølieutenant H. Johansen: "Marineinfanteriuddannelsen" til Cirkulation blandt de med Skibet udkommanderede Søofficerer, der er Medlemmer af Selskabet.

Foredraget bedes ved Chefens Foranstaltning videresendt til "Argus" og videre til *) og derefter eller retourneret inden 14 Dage fra Modtagelsesdatoen. Til undertegnede

Chr. Zieler
Sekretær.
Narrogade 11^a, H.
Formand.

Blomm 16/2 43.

*) Orlogskaptajn Dinesen, Sømiliter Distriktschef Klyn, Svendborg, "Lassen", "Beskytteren", "Sivlven", "Søvidderen", "Sildren" og "Hvalrossen" 8/13 Blomm

M A R I N E I N F A N T E R I U D D A N N E L S E N. V.

Ved Marineinfanteri forstaar man det af en Flaades Mandskab, der er oplært til at kæmpe til Lands.

Marineinfanteriet har været kendt fra Krigsflaadernes Barndom, og vi har ogsaa herhjemme i svundne Tider haft Marineinfanteri. Dette bestod fra Christian den Fjerdes Tid indtil Slutningen af forrige Aarhundrede af Landsoldater, der blev beordret til Tjeneste paa Flaadens Skibe. Disse Tropper kaldtes "Soldatesque", og de skal have været meget daarligt behandlet af Flaadens Mandskab. Saaledes klagede i 1712 Majoren ved Østsjællandske Regiment over, at der af de afgivne 8 Kompagnier ikke var 20 friske Karle pr. Kompagni. Antallet af Marineinfanterister, der i de Tider gjorde Tjeneste i Skibene, ahang af Skibenes Størrelse, og det varierede fra 150 Mand paa de store Linieskibe til 6-10 Mand paa de mindre Enheder.

Efterhaanden forsvandt Flaadens Soldatesque eller Marineinfanteri fuldstændigt, og der blev kun det Rudiment tilbage, som kendes under Navnet Landgangskompagni.

Stormagterne har stadig beholdt deres Marineinfanteri, og de har baade i forrige og i den nuværende Verdenskrig haft god Anvendelse for det. Det er lykkedes mig at komme til Kundskab om, hvorledes fremmede Flaader har organiseret deres Marineinfanteri. Skønt de Oplysninger jeg ^{kan} bringe er faa og sikkert kendt af de fleste, giver de dog ^{et} nogenlunde Grundlag for Sammenligning med danske Forhold.

Englands Marineinfanteri hedder R o y a l M a r i n e s, og det er et særligt Korps i R o y a l N a v y. Royal Marines Mandskab uddannes først i Land som Infanterister og som Feltartillerister ved let Skyts. Hvor lang Tid denne Uddannelse strækker sig over, har jeg ikke kunnet faa oplyst; men der er Grund til at formode, at Uddannelsen er meget grundig og temmelig langvarig, da Royal Marines regnes for at være ualmindelig gode og dygtige Soldater.

Efter den indledende Uddannelse afaar Royal Marines til Tjeneste ved Flaadestationer, hvor de bestrider Bevogtningstjenesten, eller ogsaa afaar de til Tjeneste i Skibene, hvor de til daglig bestrider Skildvagtstjenesten m.m. Naar der er Lejlighed dertil, indøves Landsætningsforsøg, hvorunder man lægger meget stor Vægt paa, at Landsætningen kan ske hurtigt og sikkert i al Slags Vejr og paa alle Arter af Kyster. Under Landsætningen udføres Fartøjstjenesten af Skibets Beførne. Saa vel ved selve Landgangen som ved Indskibningen fra Land skal Skibets Artilleri kunne yde Ildstøtte. Foruden Indøvelse af Landsætning, holdes der ogsaa Øvelser i Fægtning og i Felttjeneste, og man lægger ligeledes ved disse Øvelser Vægt paa, at al Slags Terrain ligesom forskelligartet Klima bliver benyttet.

Bevæbningen, der iøvrigt retter sig efter Opgavens Art, er let Feltartilleri, automatiske Vaaben, Haandvaaben og Haandgranater. I Skibene medføres Udrustning, f. Eks. Telte, Tornystre og særligt emballeret Konserves, saaledes at man kan foretage længere Ophold i Land. Mandskabets Paaklædning retter sig efter Opgaven, man kan enten anvende blaat Tøj eller hvidt Drejlstøj, der er farvet efter Terrainet. Befalingsmændenes Paaklædning skal l^{ig}ne de meniges saa meget som muligt.

I Reglementet for Landsætningsoperationer staar der, at det er umuligt at angive alle de Tilfælde, hvor Royal Marines skal anvendes fra Skibene; men man nævner følgende typiske Eksempler:

- 1) For at beskytte et Konsulat eller ^{en}Ambassade.
- 2) For at afgive Støtte til et større Marinekommando, der er til Landtjeneste, f. Eks. ved en Flaadestation eller Basishavn.
- 3) For at undertrykke Opstande eller Oprør i Land.
- 4) For at tage Del i en International Okkupation af et Territorium.
- 5) For midlertidigt at oprette en engelsk Post i fremmed Land.
- 6) For at optræde som Infanteri i Forbindelse med Hæren.
- 7) For fra Landsiden at angribe et fjendtligt Fort, der fra Søsid^{en} angribes af Flaaden.
- 8) For at oprette og holde en midlertidig Basis.
- 9) For at ødelægge en Signal- eller Radiostation, en Jernbanelinie el. lign.

U.S.A. har ligesom England en særlig Afdeling indenfor Flaaden. Denne Afdeling, der hedder **M a r i n e C o r p s**, er fuldstændig Infanteriuddannet, og har nærmest Karakteren af en Landhær, hvis Opgave formentlig er at kæmpe udenfor U.S.A. Marine Corps regnes for at være U.S.A.'s bedste Soldater.

Foruden Marine Corps findes Marineinfanteri i selve Flaaden, idet Mandskabet, paa det vi kalder Ekserskolen, uddannes infanteristisk. Alle Kombattanter paa Skibene har gennemgaaet denne Infanteriuddannelse, der er saa god, at man selv fra smaa Skibe kan sende Mandskab i Land, og der uden større Besvær samle Styrkerne og faa dem til at samarbejde i større Kampenheder. Reglementet siger, at en Skibschef ikke uden tvungende Nødvendighed maa sende mere end Halvdelen af Skibets Kombattanter fra Borde, man regner saaledes ^{med}, at et Slagskib kan stille en Bataillion paa Benene. Hvis man har Marine Corps om Bord, skal dette anvendes fremfor Skibets Besætning, der kun maa sættes ind, saafremt de forhaandenværende Styrker af Marine Corps ikke er store nok til at løse den stillede Opgave.

Mandskabet er meget praktisk og moderne udrustet med Kaktøj, Tornyster, Teltmateriel o.s.v. Bevæbningen bestaar af: 75mm Haubitz, 3 inch Kanon, 37 mm Kanon, 81 mm Morter, svært Maskingevær, let Maskingevær, Karabin og Haandgranater. Inddelingen, der er en 3-Inddeling, er en noget anden, end den vi kender fra Hæren. Gruppen bestaar af 7 Mand+ 1 Fører.

~~Dejlingen var saa lykkelig~~
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Delingen bestaar af 1 Officer + 29 Mand fordelt paa 3 Grupper paa hver 8 Mand samt en Delingstrop paa 5 Mand.

Der findes to Arter Kompagnier nemlig Rekylgæværkompagniet, der er paa 4 Officerer + 101 Mand. Fordelingen er 3 Delinger og en Kommandogruppe paa 1 Officer + 14 Mand.

Den anden Kompagniert er Specialkompagniet, der bestaar af 5 Officerer + 90 Mand fordelt paa 1 Maskingeværdeling (1 Officer + 43 Mand, 2 Maskingevævere) og 1 Specialvaabendeling (2 Officerer + 37 Mand, 1 37mm Kanon og 1 81mm Morter) samt en Kommandogruppe paa 1 Officer og 15 Mand.

Bataillionen er paa 25 Officerer og 497 Mand.

Regimentet er paa 88 Officerer og 1599 Mand.

Og endelig er der Brigaden, der er paa ca. 5000 Mand.

I Modsætning til England og U.S.A. har den tyske Flaade ikke noget særligt Marineinfanterikorps, medmindre man vil kalde hele Flaadens Mandskab for Marineinfanteri; thi alle er infanteriuddannede, da det ^{fordres} fordres, at alt Kriegsmarinens Personel skal kunne gøre Tjeneste baade i selve Flaaden og ved Kystbefæstningerne, og man sørger for, at Personellet ~~pe-~~riodevis kommer til at gøre Tjeneste begge Steder. For at tilfredsstille de Krav, der som Følge heraf maa stilles til Personellet, bliver den grundlæggende Uddannelse meget omfangsrig.

Den menige Soldat gennemgaar en 6 Maaneders Rekrutskole, før han bliver tilkommanderet Tjeneste enten i Flaaden eller ved Kystbefæstningen. Før Krigen anvendtes Tiden paa Rekrutskolen saaledes: Fra Oktober til Marts: Rekrutskole og Infanteriuddannelse. I April Maaned holdtes Felttjeneste og Fægtning sammen med Hæren. Befalingsmændene, der først gennemgaar den almindelige Rekrutskole, faar derefter ^{Særlig} en endnu mere omfattende Uddannelse i Felttjeneste og Fægtning.

I denne Krig har Tyskerne bl. a. brugt Marineinfanteri ved Vesterplatte, hvor det gamle Skib Sleswig-Holstein først bogstavelig talt jævned Fæstningen til Jorden med Skibsartilleriet. Derefter sendtes et Marineinfanterikommando i Land og fuldførte Angrebet. Man har ogsaa anvendt Marineinfanteri ved Narvik, hvor et Par tyske Jagere blev ødelagt og sænket. Besætningerne sendtes i Land, og her dannede de en Marineinfanteribataillon, der med Glans sammen med Hæren deltog i Kampene.

Som nævnt var Marineinfanteriet forsvundet fra det danske Søværn i Slutningen af forrige Aarhundrede; men ved Søværnets Overtagelse af Kystdefensionen i 1932 blev Marineinfanterisagen igen taget op, da man fandt ^{det} nødvendigt, at de landfaste Forter maatte ^{kunne} forsvares ~~XXXXXX~~ mod Anreb fra Land. Som Følge heraf maatte Befalingsmænd og menige oplæres i visse Infanteri-Discipliner; men paa Grund af Mandskabets korte Tjenestetid blev der ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ ikke Tid til tilstrækkelig effektiv Infanteriuddannelse, da Hovedopgaven - at kunne anvende Artilleriet - først og fremmest maatte løses. *Den Uddannelse startedes i 1935*

For Flaadens Vedkommende blev i Vinteren 1940 det første spæde Kim lagt til en Infanteriuddannelse, idet man fra "Ingolf", der det Aar var Skoleskib for Math-Elever, sendte Befalingsmænd og Elever i Land i Holbæk, hvor de med en Instruktør fra den derværende Garnison ^{gennemgik} et Kursus i Felttjeneste, som imidlertid blev standset paa Grund af Skibets Indefrysning paa Holmen; ialt blev der kun Lejlighed til Øvelser ca. 4-5 Formiddage. Imidlertid var Grunden lagt, og paa de næste Math-Elev Togter har man fortsat Infanteriuddannelsen med Instruktører dels fra Hæren og dels fra Kystdefensionen.

I Aar den 22 Maj blev der oprettet et Vagtskompagni paa Holmen, og dermed er der indført et specielt Infanterikorps i Søværnet; thi Vagtskompagniet er udelukkende uddannet med det Formaal for Øje at kunne løse følgende Opgave: Vagtskompagniet skal danne første Linie i de Marineinfanteristyrker, som under Chefen for Flaadestationens Kommando skal ~~hindre~~ hindre ulovlig Indtrængen paa Holmens Omraade. Det besætter Poster og er i Beredskab. ~~Kompagniet skal være en Eliteafdeling.~~

Ved ulovlig Indtrængen paa Holmens Omraade menes der Indtrængen af f. Eks. bevæbnede Bander; men ikke mod organiseret Militær, da man f. Eks. ikke har nogensomhelst Sikring mod Angreb fra Luften.

Kompagniet, hvis Navn er Holmens Vagtskompagni, er indkassereret i Modelsamlingen paa Frederiksholm. Modelsamlingen, der nu kaldes Hovedvagten, er indrettet saaledes, at der er Lukaf'er til Befalingsmænd, Opholds- og Sovestuer for de menige. Endvidere er der indrettet en Kabys, hvor man kan opvarme den Mad, der i færdiglavet Tilstand hentes fra Mandskabskabyssen paa Søværnets Kaserne.

Vagtskompagniets Størrelse er for Tiden 3 Søofficerer, 2 Underkvartermestre, 4 Underkannonerer og 70 værnepligtige menige. Kompagniets Inddeling er paa 2 Delinger, der hver bestaar af 1 Officer og 4 Grupper samt en Delingstrop paa 3 Mand. Hver Gruppe bestaar af 1 Fører og 8 Mand.

Denne Styrke er stor nok til at besætte Poster (Der er til Stadighed 8 Mand paa Post nemlig 1 Skildvagt ved Værftsbroen, 1 Skildvagt ved Dokøen, 1 Skildvagt ved Hovedvagten, 1 Skildvagt ved Kongeporten, 1 Skildvagt ved Bommen, 2 Poster ved Redan'erne og 1 Telefonvagt i Hovedvagten); men Kompagniet er for lille til paa betryggende Maade at forsvare Holmen mod Angreb udefra. For at kunne løse denne Opgave regner man med et Forsvar, der bestaar af et Vagtskompagni paa 4 Officerer, 6 Kvartermestre, 16 Underkvartermestre og 152 menige. Dette Kompagni maa tillige støttes af Luftværnskompagniet (Holmens passive Luftværn) samt Skibsdivisionen, der skal forhindre en eventuel Overgang med Fartøjer over Flaadens Leje. Saafremt Styrken ogsaa skal kunne forsvare Holmen overfor organiseret Militær, maa den gøres endnu større, og der maa først og fremmest skabes en effektiv Sikring mod Angreb fra Luften - baade mod Bomber og Luftinfanteri.

Kompagniets Bevæbning er Rekylgevær i Feltaffutage. Dette er et middelsvært Maskingevær, og det svarer omtrent til Hærens Trefodsgeværer. Endvidere Maskinpistolen (Suomipistolen). Dette Vaaben, der bruges af Befalingsmændene, er meget effektivt paa Afstande under 200 Meter og er saaledes velegnet paa Holmen, hvor en eventuel Kamp nærmest vil komme til at forme sig som Nærkamp. Foruden disse Automatiske Vaaben er Kompagniet udrustet med Karabin 89 samt Haand- og Taaregasbomber. En enkelt Gruppes Udrustning bestaar af 1 Rekylgevær i Feltaffutage, 1 Maskinpistol, 7 Karabiner, 10 Haandbomber, 5 Taaregasbomber og ca. 1250 Skud til Rekylgevær og Karabiner.

Selve Uddannelsen omfatter foruden de Discipliner, Geværeksercits, Tjenestekendskab, Gymnastik o.s.v., man normalt beskæftiger sig med paa de almindelige Eksercerskoler, Fægtning, Felttjeneste, Afstandsbedømmelse, Feltarbejder, Haandgranatkastning, Rekylgeværbetjening og Rekylgeværskydning. Til de enkelte Discipliner skal jeg knytte en nærmere Forklaring, da en saadan giver et godt Indblik i den omfattende Uddannelse, man maa kræve af det Mandskab, der skal uddannes som Marineinfanteri.

Den værnepligtige menige lærer først om de forskellige Terrainformer, han kan komme til at færdes i, og om hvordan han skal udpege Maal i Terrainet paa en kortfattet, tydelig og nøjagtig Maade. Han lærer, hvorledes han skal orientere sig i Terrainet, saaledes at han ikke farer vild, men kan finde rundt Dag som Nat.

Dernæst lærer han om den liggende Stilling med Geværét. Her maa han først og fremmest sørge for frit Skud og Anlæg for Geværét. I anden Række kommer Sløring, Skjul og Dækning. Sløringen bestaar i, at Soldaten søger at skjule sig selv paa en saadan Maade, at han falder sammen med sine Omgivelser, f. Eks. ved at beklæde Skulderstropperne med Græs, Løv eller lignende. Han lærer, hvorledes han bedst skjuler sig ved at benytte Skygge, Terrainets skjulende Genstande saasom Buske, Græstuer o.s.v. Han er dækket, naar han er tæt bag en Terraingenstand, som Fjendens Projektiler ikke kan naa igennem. Derfor maa han lære, hvilken Tykkelse Jord, Murværk o.l. skal have for at yde Dækning.

Dernæst læres hvorledes man bevæger sig i Terrainet. Den normale Bevægelsesmaade er Gang; men kommer han ind i fjendtlig Ild, maa han straks falde ned og saa enten bevæge sig frem i Spring, idet han efter hvert Spring falder ned. Er Ilden meget stærk, maa han lære, hvorledes man kravler eller kryber frem. Er det umuligt for ham at komme frem eller tilbage, maa han grave sig ned paa Stedet, og han lærer derfor, hvorledes man ved Hjælp af Fodfolksspaden i liggende Stilling graver sig ned. Han lærer tillige, at foruden at bruge Spaden til Gravning, kan den ogsaa anvendes som Økse, som Nærkampvaaben og som Metermaal.

Disse indledende Discipliner gøres til Genstand for meget grundig Øvelse, før man kan gaa i Gang med Gruppeøvelserne. I Gruppen lærer han sin Plads og sine Funktioner at kende, naar Gruppen bevæger sig i Rodekolonne, Enkeltkolonne eller udfoldet paa to Hold, hvor Mellemrummet pr. Mand er 8-10 m og Afstanden bagud til sidste Hold er ca. 30 m. Denne sidste Formation anvendes i fjendtlig Ild. Han skal kende Gruppens Opgaver i Angrebet og i Forsvaret, vide hvorledes Ammunitionen føres hen til Rekylgeværet, hvilke Maal han skal beskyde o.s.v.. Han skal have nogenlunde Kendskab til Kompagniets og Delingens Formationer og deres Anvendelse.

Nærkampen, der kan komme til at spille en stor Rolle ved Forsvar af Holmen, gøres til Genstand for særlig omhyggelig Træning. Han lærer ogsaa, hvorledes han skal føre en Snigpatrouille, der er en Patrouille paa 3 - 4 Mand, hvis Opgave det er uset at komme nært frem til Fjenden for at skaffe Oplysninger. For at føre en saadan Patrouille kræves der god Terrainbenyttelse, Koldblodighed og Mod.

Særlig Vægt bliver der lagt paa, at den enkelte Mand er fuldt fortrolig med det, der kaldes Ildledelsens Elementer, der omfatter: Valg af Ildstilling og Støttemidler for Rekylgeværet. Valg og udpegning af Maal. Bestemmelse af Afstanden. Valg og Regulering af Viser. Fordeling af Ilden. Valg af Sigtepunkt. Valg og Vekslen af Ildtempo og Ildmaade. Aabning af Ilden. Iagttagelse af Ildvirkningen. Opretholdelse af Ilddisciplinen.

I Afstandsbedømmelse opøver man metodisk Afstandsgisning i forskelligt Terrain og Belysningsforhold, endvidere lærer Soldaten at maale Afstande ved Afskridtning, Kortudmaaling og Skydning.

Foruden at kunne grave sig selv ned, lærer han at grave Skyttehuller og Skyttegrave. I Feltarbejder lærer han endvidere at opsætte Pigtraadshegn samt at forcere Pigtraadshegn tagende Pigtraadssaksen til Hjælp.

I Haandgranatkastning læres Kast fra liggende, knælende og staaende Stilling. Iøvrigt uddannes alle til "delvis uddannede Haandbom-bere". I hver Gruppe er yderligere 5 Mand "fuldt uddannede Haandbom-bere".

Rekylgeværbetjeningen omfatter: Færdigstillinger, Ladeøvelser, Fibeskiftning, Afhjælpning af Funktioneringsvanskeligheder, Opstilling af Felteffutagen og Stillingsskifte (gaaende, kravlende og krybende). Alle deltager i Skarpskydningen med Rekylgevær og alle er delvis uddannede Skytter. I hver ~~RXXX~~ Gruppe er ~~h~~derligere 2 Mand fuldt uddannede Rekylgeværskytter.

Naar Mandskabet har opnaaet tilstrækkelig Færdighed i de enkelte Discipliner, begynder man paa Sm²⁴øvelser i hvilke løse Patroner anvendes. Senere overgaar man til Øvelser i 2Partier, hvor alt Mandskab deltager. Disse Øvelser er af overordentlig stor Betydning for Uddannelsen af den menige ^{samt} de Befalingsmænd, der er Førere.

Ved at høre denne Opremsning af de Krav, der stilles til Uddannelsen, kan en udenforstaaende maaske synes, at der er skudt forbi Maalet, da Kompagniets Opgave jo er et Forsvar af Holmen. Alt er imidlertid nødvendigt, hver enkelt lille Krav er nødvendigt for Helhedens Forstaaelse. Man kan heller ikke indskrænke sig til blot at beskæftige sig med Forsvaret, da Angrebet ogsaa maa læres, idet man maa forudsætte den Mulighed, at Angriberen midlertidigt trænger Forsvareren tilbage, der derfor maa sætte et Modstød ind for at kaste Fjenden tilbage.

Mandskabets samlede Uddannelstid andrager ca. $\frac{5-6}{4-5}$ Maaneder.

nemgaaet meget grundigt. Saafremt den Enkeltes Resultat i disse indledende Discipliner ikke var tilfredsstillende, blev der fortsat indtil et godt Resultat ^{var} blev naaet. Under selve Skarpskydningen fulgtes Reglementet ganske nøje - man skød kun faa Skud pr. Dag og gav sig god Tid.

Det er altid af Interesse at vide, hvorledes den værnepligtige menige ser paa sin Tjeneste, og jeg skal derfor fremkomme med hans Synspunkter. Oplysningerne har jeg faaet dels fra Samtaler med de menige og dels gennem Gruppeførerne. I Begyndelsen er den menige noget skuffet over, at han ikke kommer ud at sejle, dels tjenes der flere Penge ved Sejladsen, og dels er det en vældig Oplevelse for den, der ikke før har sejlet til Søs at lære Livet paa Søen at kende; men han vænnes snart til Soldaterlivet og faar Smag herfor. I Løbet af et Par Maaneder hævder de fleste, at de ikke vilde bytte med nogen anden Tjeneste. Han har Indtrykket af, at han er med til at løse en Opgave, og at det, han beskæftiger sig med, er regulært Mandfolkearbejde. I de rent soldatermæssige Færdigheder føler han sig sine øvrige Kammerater i Søværnet overlegen. Dette skaber en Art "Haandværkerstolthed"; og det giver Korpsaand. Jeg er ikke i Tvivl om, ~~at~~ at det i Fremtiden, naar Kaarene bliver forbedret, vil blive en Eftertragtet "Tjans" at være Marineinfanterist. Selve Vagtstjenesten synes den værnepligtige menige mindre godt om; men han er klar over, at den er et nødvendigt Onde, og han sætter en Ære i at udføre Skildvagtstjenesten saa korrekt som muligt.

I Vagtskompagniets Instruks staar der, at det skal være et Elitekorps, og det har ogsaa gode Betingelser for at blive det, idet Kompagniet er afsondret fra skadelig Indflydelse fra "halvcivile" Institutioner. Tjenesten er disciplinerende, og Gruppeførerne ~~er dygtige og~~ ^{som følge af deres ifmøde} har mere Føling med Mandskabet end normalt. Med Mandskab, der er særligt udvalgt paa Session, er jeg ikke i Tvivl om, at man kan skabe et virkeligt Elitekorps, saaledes at Marineinfanteriet i Søværnet bliver, hvad Livgarden er i Hæren.

Efter Krigen haaber alle paa, at Danmark igen vil blive selvstændigt og faa et forsvarligt Værn, saaledes at en 9' April ikke skal gentages, naar der er forløbet en Aarrække, og en ny Krig staar for Døren. Hvis det danske Folk efter Krigen ønsker et Værn, maa der straks sættes et vældigt Arbejde i Gang, for at opbygge det saa kraftigt som muligt, og herunder kan man ikke undgaa, at komme til at beskæftige sig med, om Søværnet behøver ~~et~~ Marineinfanteri.

Betragter man Stormagternes Marineinfanteri, da kan man straks se Grunden til dets Eksistens; thi Stormagterne skal altid være rede til hurtigt at gribe ind, saafremt der opstaar Uoverensstemmelser mellem Moderlandet og Kolonierne, derfor maa der til Stadighed medføres Marineinfanteri om Bord paa de Skibe, der ^{er} stationeret langt fra en Basishavn, hvor det er muligt at indskibe

Tropper. Skal man først sejle til nærmeste Basis med Garnison, indskibe Tropperne, og derefter sejle dem til det Sted, hvor der er Brug for dem, da risikerer man let, at Modstanderen faar Tid til at organisere sig, og Tabene bliver store paa begge Sider. Stormagterne anvender tillige deres Marineinfanteri til Forsvar af Flaadestationer og Basishavne.

Ser man paa det danske Søværn, da kan ~~men~~^å opstille følgende Tilfælde, hvor der eventuelt kan blive Tale om Anvendelsen af Marineinfanteri:

- 1) Forsvar af Flaadestationer, Basishavne og Kystdefensionens landfaste Forter.
- 2) Forsvar af Skibe i en ubeskyttet Havn.
- 3) Landsætningsforsøg.

I gamle Dage var vor Hovedbasis, Flaadestationen, godt Forsvaret af en omliggende Ring af Søforter, saaledes det fra Sø-siden vilde blive vanskeligt at angribe Flaadestationen, og fra Landsiden vilde det, at Fjenden kunde erobre Holmen nærmest svare til Landets Fald, idet København i saa Tilfælde med Regering og Administration i forvejen maatte være i Fjendens Hænder. Om Luftangreb var der dengang overhovedet ^{ikke} Tale. I vore Dage og i Fremtiden bliver Forholdene ganske ændret. Man er nu i Stand til med Bomber at jævne Flaadestationen med Jorden, og hvis Fjenden ønsker at bevare vore Beholdninger, da behøver han blot at nedkaste det fornødne Luftinfanteri, og Holmen er hans. Kan han i det lange Løb ikke holde det vundne Terrain, da kan han igen fjerne Luftinfanteriet ad Luftvejen. Der skal ikke megen Fantasi til for at forestille sig, at dette kan lade sig gøre, naar man betragter Luftvaabnets Udvikling i denne Krig.

Som Følge af de ændrede Forhold maa vi foruden det fremskudte Forsvar ogsaa have et Nærforsvar af Flaadestationen og vore Basishavne. Endvidere maa Kystdefensionens landfaste Forter have et lignende Forsvar for ikke at blive nedkæmpet enten fra oven eller fra Landsiden. Til et saadant Forsvar maa man først og fremmest kræve et effektivt stationært og mobilt Luftforsvar, der altid maa være rede saa saare den politiske Situation bliver spændt; thi nu og i Fremtiden har man ikke længere Brug for nogen højtidelig Krigserklæring overbragt pr. Gesandt i høj Hat og Jaket. Krigserklæringen kommer i Form af Bomber eller Luftinfanteri mod de vigtigste Maal. Til at nedkæmpe Luftinfanteri maa man have Specialister - Marineinfanteri, ellers kommer man til kort, og dette Marineinfanteri ^{maa} som Luftværnet være i Beredskab. Det vil være umuligt med den Uddannelse vi nu giver vort Mandskab at improvisere et Forsvar imod Lufttropper - alt maa være Forberedt.

I Skibene kunde man ogsaa faa Anvendelse for Marineinfanteri - jeg skal nævne et Par Tilfælde: I en Isperiode, som vi har kendt den i de sidste Par Aar, maa man regne med, at et eller flere af Flaadens Skibe fryser inde udenfor en Basishavn i en

ubeskyttet Havn, saaledes at man i Tilfælde af Krigsudbrud ikke faar Skibene Hjem til en beskyttet Basishavn. Endvidere kan det tænkes, at et Skib paa Grund af Havari tvinges til Ophold i en ubeskyttet Havn. I saadanne Tilfælde er det muligt for Fjenden med ganske faa Mand at erobre Skibet, saafremt Besætningen ikke er opøvet i at kæmpe som Infanteri og er i Besiddelse af de nødvendige Vaaben.

Endelig er der det tredie Tilfælde: ~~Landgangsoperationer~~ ^{Landsætningsforsøg}

Som nævnt har Stormagternes Marineinfanteri ogsaa Opgaver i Kolonierne, hvor man fra Skibene kan sende Marineinfanteriet i Land, Udover Fiskeriinspektionen ligger den danske Flaades Operationsomraade ^{de luge} i danske Farvande og i ~~umiddelbar Nærhed~~ ^{umiddelbar Nærhed} disses umiddelbare Nærhed. Som en direkte Følge heraf er vore Skibe af en særlig Konstruktion; thi for at løse de Opgaver, der stilles til Søværnet, maa Skibene have et ringe Dybgaaende, og dette medfører bl. a., at Skibene bliver forholdsvis smaa, saaledes at der kun bliver Plads til selve Skibsbesætningerne. Dette betyder, at man ikke konstant kan medføre Marineinfanteri. Ønsker man derfor fra Skibene at benytte Marineinfanteri, da maa selve Skibenes Besætninger tillige uddannes som Marineinfanterister.

Det næste Spørgsmaal, der naturligt melder sig, er hvor mange Mand, man kan sende i Land. Antallet for et Skib som "Niels Iuel", er forbløffende lille; naar man regner med, at Skibets Artilleri skal kunne støtte Landsætningen og Angrebet, og at Fartøjstjenesten maa bestrides af Folk, der ikke skal kæmpe i Land, da vil jeg skønsmæssigt anslaa ca. 80-90 Mand. Jo mindre Skibet er, jo mindre bliver den Procentdel af den samlede Skibsbesætning, der kan undværes. Ved at sende Folk i Land for at kæmpe der, maa man altid regne med Tab, herved kan Skibet lide saa meget, at dets Kampkraft ^{medsætte} meget betydeligt, og den Risiko vil de fleste Skibschefer næppe løbe, naar han blot ved at sejle til nærmeste Havn hurtigt kan faa Infanteri fra Hæren om Bord. Som Regel vil det vel ogsaa Være Hæren, der er interesseret i Landgangsforetagender for at flytte Tropper fra den ene Landsdel til den anden, og det er derfor naturligt, at de Tropper, der kommer til at kæmpe, bliver Hærens. Flaadens Opgave indskrænkes da til Transport af Styrkerne, Sikring af Transporten, eventuel Sikring af Indskibningen og Landsætningen ved Anvendelse af Skibenes Artilleri. Eventuelt ogsaa Fartøjstjenesten ved Indskibningen eller Landsætningen. Et saadant Landgangsforsøg maa altid, selvom det er af lille Format, i Forvejen Planlægges omhyggeligt, ofte vil det være nødvendigt at lave Generalprøveforsøg forinden. I Fredstid bør man derfor afholde hyppige Øvelser, saaledes at man har Erfaring i Behold under en Krigssituation. Særligt bør Flaaden sætte ind for at indøve Fartøjstjenesten, og man maa i høj Grad have Opmærksomheden henledt paa, at Skibene skal kunne støtte med Artilleriet. Ofte vil det være nødvendigt, at man ved en kraftig Artilleriild fra Skibet skaber sig et Brohoved, saaledes at Landgangens mest saarbare Fase, nemlig selve Indskibningen eller Ilandsætningen af Tropperne kan forløbe uden alt for store

Tab. Derfor bør man jævnsides med Øvelsesskydninger paa Søen og i Luften ogsaa holde Øvelser ^{SSkydninger} mod synlige og usynlige Maal i Land. Beskydningen af synlige Maal i Land kan ikke volde store Vanskeligheder; men den maa alligevel indøves, saaledes at man undgaar Improvisationer i det afgørende Øjeblik. Man maa ogsaa kunne beskyde Maal, der er usynlige fra Skibet. For at kunne gøre dette vil det blive nødvendigt at udarbejde en Ildledelsesteknik, hvor der maa skabes et fuldstændigt sikkert Samarbejde mellem Ildleder, Observatører i Land og Forbindelsesfolk. Denne Skibsartilleristøtte er af stor Betydning, og der er ikke blot Brug for den ved Landgangsforetagender; men ogsaa ved Beskydning af en Fjende i Land, der staar overfor Hæren. I denne Forbindelse skal det nævnes, at Hæren i deres ^{deres} Øvelser ofte supponerer Artilleristøtte fra Flaaden. Personligt anser jeg det for langt vigtigere, at vi kan yde Støtte med Skibsartilleriet, selv fra smaa Skibe, end at vi kan sende en Haandfuld Mand i Land for der at støtte Hæren. *eller kampen betragtes*

Hvorvidt selve Flaaden tillige behøver at uddanne Mandskabet som Marineinfanteri, er et Spørgsmaal der maa overvejes meget nøje i Samraad med Hæren; men der kan ikke være nogen Tvivl om, at vi maa have et Marineinfanteri til Forsvar af Baser o. s. v. Hvorledes man saa ønsker at organisere Uddannelsen af dette Marineinfanteri, bliver det næste Spørgsmaal.

Den tyske Metode, hvor man giver alt Personel en 6 Maaneders Rekrutskole med Infanteriuddannelse indeholder mange Fordele. Man opnaar for det første, at alle værnepligtige menige faar samme Grunduddannelse og kan saaledes bruges alle Steder i Søværnet baade i Land og i Skibene. 6 Maaneders Rekrøttid vil nok faa de fleste til at studse, naar man tidligere har kunnet klare sig med 3 Ugers Eksercerskole og nu er naaet op paa "hele" 2 Maaneder, men hvis man betænker, hvad der skal læres, er det ikke Spor for meget.

Den lange Rekrøttid fordrer automatisk en længere total Tjenestetid, og dette er ogsaa en Fordel, da Mandskabet vil blive meget mere velegnet, og som Følge heraf vil Flaadens Kampkraft blive større.

Denne Uddannelsesmetode har tillige den Fordel, at det Mandskab, vi ikke selv skal bruge ved Mobilisering, kan overføres til Hæren, hvor det kan gøre bedre Fyldest end Tilfældet er nu - Samarbejde mellem Værnene.

42 Min

Man kunne ogsaa give alt værnepligtigt Mandskab en ensartet Eksercerskole paa ~~ca~~ f. Eks. 2 Maaneder uden Felttjenesteundervisning. Skibenes Mandskab kan derefter afgaa til Tjeneste, ^{Tilfaldet er} som ~~det~~ nu, og Marineinfanteriet kan derefter uddannes specielt til deres Tjeneste. Denne Ordning vilde være passende, saafremt man ikke ønsker at Skibenes Besætninger skal infanteriuddannes.

Det vil være uheldigt at lave et Kompromis, hvor man f. Eks. giver Flaadens Mandskab et middelmaadigt Kendskab til Infanteritjeneste. Herved stikker man sig selv Blaar i Øjnene, og hvis man engang ~~bliver~~ udsat ^{for} ~~til~~ at anvende Flaadens Mandskab i Felten, kan det faa de frygteligste Konsekvenser.

Om man i Fremtiden bestemmer sig for den ene eller anden Uddannelse eller noget helt fjerde, faar staa hen; men een Ting maa man sætte ind for, og det er Befalingsmændenes Uddannelse.

Den maa man søge at faa i Gang saa hurtigt som muligt, saaledes at vi har brugelige Førere, naar Uddannelsen af det menige Mandskab skal finde Sted. Det tager ca. et Aar at uddanne en dygtig Gruffører, og Delingsførere og Kompagniføreres Uddannelse er endnu mere langvarig.

Derfor er det ogsaa godt, at man allerede nu paa Mathelev-Skolerne baade i Land og om Bord er gaaet ind for Infanteriuddannelsen; men man maa efter min Mening gaa meget grundigere til Værks. Særlig maa man lægge Vægt paa, at automatiske Vaaben tages i Brug under Øvelserne.